

NAROČNIKI NA POŠTI KAMNICA PRI MARIBORU!

Nekateri naši naročniki iz Rožpoha so sedaj dodeljeni pošti Kamnica, en del pa je ostal pri pošti Pesnica. Vse naslove, ki smo jih dobili, smo izpremenili, ne moremo pa odgovarjati za to, ako še nismo izvedeli za vse izpremembe. Prosim o obvestila! Glede dostave pa se zmenite z domačim pismonošcem! Uprava.

Slov. Bistrica. V soboto, 5. oktobra, ob 20 in v nedeljo, 6. oktobra, po večernih uprizori Slovškov dom romantično igro iz narodnega življenja iz dravogradskega okraja z naslovom: »Adelajda, koroška roža ali Traberški menih.« Igra je po svoji vsebini zelo zanimiva. Med odmorom se bodo kazale na platnu slike iz Traberka, to je Dravograda. Pridite v obilnem številu!

Dravinjska dolina

Loče pri Poljčanah. Tudi pri nas izdelujemo marsikaj, kar izvažamo, med tem tudi opeko. Tudi svilo barvamo v tovarni na Zbelovem. Naš les je včasih šel celo v Egipt, a sedaj mu je pot zaprta ta nesrečna vojna vlhva. — Letina bolj slabo kaže. Voda Dravinja je že dvakrat letos prestopila bregove in poplavlila vse, kar je dosegla, in vzela tudi s seboj. Nekateri posestniki, ki bivajo tik ob njej, so morali s svojo živino kar bežati v više ležeče kraje, da niso odplavali. Najstarejši ljudje ne pomnijo daleč nazaj take povodnji. Posestva, ki jih je poplavlila, pa so zasuta z blatom, peskom in gramozom, da ne bodo kmalu sposobna za obdelavo in setev. — Tudi toča se je prišla pokazati, a hvala Bogu samo pokazati! Pomoč je nujna. Najbolje z javnimi deli, da se škoda popravi, prizadeti pa zasužijo za najpotrebnejši živjež. — Poročil se je naš občinski tajnik g. Martin Grum s članico Marijine družbe Marijo Ojstršek. Sladki zakonski jarem si je naredila tudi naša Ančka, znana cerkvena cvetličarka in ustanovna članica Marijine družbe. Ker v jarmu navadno vozita dva, si je za pomočnika izvolila Jerneja Valanta in z njim stopila 14. septembra zгодaj zjutraj pred oltar. Dne 16. septembra pa sta nastopila skupno pot skozi življenje Ratej Vinko in članica Dekliškega krožka Marija Cugmajster. Lepo Ratejevo posestvo je po smrti gospodarja ostalo brez vodnika, a ko je sin Vinko prevzel vodstvo, je pa zmanjkalo gospodinje. In tako je sedaj vse urejeno, da bo prav. Vsem želimo na novi poti vso srečo in obilo božjega blagoslova! — Klopotci bi morali že peti po naših vinogradih, a se letos bolj malo glasijo, a glasijo se vendar že. Tudi sonce se nas je zadnji čas bolj usmili in upamo, da kapljica, kolikor je še ho, ne bo preslaba. Pa to bo tudi vse! Starino smo vso prodali po še precej dobri cen.

Savinjska dolina

Solčava. Živinorejsko selekcijsko društvo je imelo 27. septembra premovanje plemenske živine.

»Jaz pa se Matiju ne dam fotografirati,« se je Trezika na videz kujala.

»Gospa, ne smete biti užaljeni,« ji je odgovoril Matija in gledal pri tem daleč mimo nje. »Ko bi vam jaz vašega begunca ne bil našel, bi ne bili gōspa.«

Tedaj so se vsi zasmejali.

Čez nekaj časa sta šli ženi v drugo sobo, kjer je spala mala Trezika. Tilka je dvignila dete iz zibke in ga pokazala Treziki. Ta ga je hvalila, češ da je čisto podobno materi; Tilka pa se je branila in je trdila, da vsi pravijo, kako je podobno Juriju. Potem je jela moža hvaliti — kako se je predelal, kako krotek da je — skoraj da bi si želela, ko bi bil nekoliko manj nesebičen. Res, zdaj je srečna, da bolj biti ne more. — Trezika je bila ves čas okoli otroka. Izenada je zajecijala:

»Ti — Tilka — če k nam tudi tak angelček pride — boš prišla — sama, kajne — za botro?«

»Kdaj pa že?« je vprašala Tilka veselo.

»Okoli božiča —« je Trezika zardela.

»Tega bo doktor vesel.«

»Da, zaradi tega sem srečna.«

Tilka je poljubila otročička, ga položila v zibko in malo pozibala, da je zaspal. Potem sta se s Treziko vrnili k onim. Končnik je bil medtem prinesel steklenico izbra-

Na premovanju je bilo ugotovljeno, da je živina srednje kakovosti, nizka in zelo široka, noge so močne, kar je dokaz o naravni vzgoji na paš. Potrebno bi pa bilo, da bi živino ob času siabe paše tudi krmili. Pri mladini je viden napredek, posebno če upoštevamo, da društvo deluje šele dve leti. Po končani prireditvi, katere so se udeležili tudi živinorejci iz drugih okrajev tega pasemskega okoliša, se je vršilo predavanje o pravilni vzreji mladine. Ing. Oblak je vzpodbujal k delu za pravilno vzrejo mladine, kjer je še največ pomanjkljivosti; g. Zupanc Martin je na svoj humorističen svojstven način grajal in hvalil obnem vse, kar se mu je zdelo potrebno. Poleg omenjenih sta živinorejcem govorila še g. ing. Venko in g. Stručelj. Sledilo je skupno kosilo, na kar so se živinorejci v prijetnem razpoloženju razšli.

Vrbje pri Zalcu. Te dni je obhajal 85. rojstni dan naš dolgoletni naročnik Matevž Seme. Jublanič je za svoja častitljiva leta še razmeroma pri prav dobrem zdravju in še ni dolgo tega, ko se je kosal s kosci po travnikih, a vsa domača dela opravlja še danes. Njegova dolga življenjska pot ni bila z rožicami postilana. V potu svojega obraza in s pomočjo svoje skrbne življenjske družice, katera ga spremlja še danes, čeprav tudi že ona v 80. letu, sta si z delom svojih rok prigrisodarila majhno posestvo, kjer danes pri sinu Jožetu preživljata jesen svojega življenja. Njiju sinovi in hči bi jima iz srca radi olepšali jesen življenja, pa jim žal to radi današnjih izredno težkih prilik ni mogoče, zato pa želijo, da bi ju ljubi Bog ohranil v življenju še do biserne poroke, katero bi obhajala v par letih in na katero bi prihiteli vsi odsotni sinovi, vnuki in pravnuki.

Šmartno ob Paki. Živinorejci, organizirani v živinorejskem selekcijskem društvu, so imeli dne 26. septembra premovanje. Komisija je prišla do prepričanja, da društvo vrši uspešno delo, vendar bi bilo želeli, da se delovanje poglobi in pritegne k društvu še ostale živinorejce, ki še niso vključeni. Viden je bil ob tej priliki vpliv dobrih bikov na zarod. To nas pouči, kako važnosti so dobri plemenski biki, na katere na žalost naši živinorejci tako radi pozablajo.

Šaleška dolina

Sv. Križ pri Belih vodah. Na roženvenko nedeljo, 6. oktobra, bo pri romarski cerkvi Sv. Križa velik romarski shod. Sveto opravilo bo ob šestih in ob desetih. Vmes sv. maše. Na predvečer bodo ob šestih večernice: pridiga, pete litanije in spovedovanje. Romarji, pridite od blizu in daleč, kakor je že vaša stara navada, da se bomo skupno zahvalili Bogu, da nam je ohranil mir, in ga znova prosili, naj nam ga še ohrani naprej. — Zadnja romarska shoda bosta novembra: 8. dušni petek in 25. sv. Katarina. Ob petkih bo odslej sv. maša ob osmih.

Velenje. Živinorejsko selekcijsko društvo je imelo 24. septembra premovanje rodovniške živine. Ob tej priliki se je pokazalo, kako uspešno društvo deluje, saj se je živina po cenitvi komisije zboljšala od zadnjega premovanja pred tremi leti za 30%. Najboljši rejec je g. dekan Gregor Potočkar iz Šmartnega pri Velenju, ki je razstavil največ in najlepšo živino. Tudi ostali rejci dosti ne

ČČ. GG. DUHOVNIKE

prosimo, da nam čimprej pošljejo naročilo za novi oficij dne 9. oktobra — Sveti Janez Leonard. Poslali smo na vse župne urade obvestilo s položnico.

Tiskarna sv. Cirila.

zaostajajo, saj je živina v Velenju po sodbi komisije bila zelo izenačena in mlečnost pri kravah zelo visoka. Premovanje je pokazalo, da ima društvo vse pogoje za uspešen razvoj in napredek pri vzreji živine v bodočnosti.

Posavje

Senovo pri Rajnburgu. Dolgoletna želja vsa senovskega prebivalstva, predvsem pa rudarjev, se je izpolnila. Naša podružna cerkev sv. Janeza je oživela, ker je dobila duhovnika g. Vičičnika Viljema, II. kaplana iz Rajnburga, ki je z veseljem in z vso vnemo prijel za delo, ki ni lahko. Sedaj je sv. maša v omenjeni cerkvi vsak delavnik ob 7. ob nedeljah ter praznikih ob 7 za rudarje, ob 9 pa za šolarje. Vemo, kako težko je delo rudarja, ki dan na dan v črnih rovih koplje premog, kjer se vsak dan znova od doma poslavi, ker ne ve, se li vrne še živ. V črnih rovih ni sonca, ni veselih src in misli; v črnih rovih preži smrt vsepovsod zahrbtno nanj. Drugim koplje črni zaklad za srečne in brezskrbne dni, a sebi grob, bridkost... Zato pa prihajajte v svojih bridkosti in težavah k Njemu, ki je Sonce in vir življenja.

Razni kraji

Gorenja vas nad Skotjo Loko. Tudi med nas je zašel »Slov. gospodar«. Z velikim veseljem ga sprejemamo vsak teden, saj ima za vsakega nekaj. Enega zanimajo podlistki, drugega zopet dopisi, tako da ima »Gospodar« za vsakega nekaj. Slovencev nas je v našem vođu 11. Ljudje so zelo dobri z nami ter nam posojajo tudi knjige. Ubogi ljudje si tukaj z dosti večjo službo svoj kruh. Zdej v jeseni nosijo v koših praprot iz gozdov, da ga porabijo za steljo. Krasna je cerkva, ki je posvečena presv. Srcu Jezusovemu. Severovzhodno od farne cerkvice se na hribčku v smrečju skriva podružna cerkva Sv. Urbana. Vsak večer nas pozdravlja večerni zvon od Sv. Urbana, ko zvonit Ave Marijo. Ob večernem glasu se pač človeku, ki je proč od svojega doma, mile stori pri srcu. Tako nam potekajo dnevi kot čuvarjem naše ljube domovine.

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo!
Otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast,
obilnost bodi naša last!

France Prešeren, »Zdravilca«.

nega starega vina, natočil je kozarce, se ozrl po vseh in spregovoril skoraj slovesno:

»Ljuba gosta, doktor in Trezika, za nas sta prav za prav še kakor ženin in nevesta. Zato vama danes, ko sta nas prvič obiskala, pristrčno čestitam in želim vso srečo in božjega blagoslova v zakonskem stanu. Vama se tudi zahvalim, da sem našel zopet svojo ljubo ženo in z njo svojo izgubljeno srečo. Zahvalim tudi vaju, Blaž in Matija, da sta v hudih časih bila moji ženi v pomoč. Vse vas pa prosim, da mi odpustite, kar sem vam hudega prizadel. So ljudje — in jaz sem eden teh — ki svojo srečo šele spoznajo, ko jo izgubijo...«

Pogled mu je obvisel na Tilki, za hip se mu je beseda zataknila, potem je dvignil čašo in nazdravil:

»Bog živi!«

Trčil je po vrsti z vsemi, nazadnje z ženo, globoko ji je pogledal v oči, šepnil je goreče, pa tiho, da ga je čula le ona: »Tilka!« — ona mu je prav tiho odvrnila: »Moj Jurij!« Potem se je hitro obrnila, kajti oblike so jo solze.

»Ho, ho, botra!« se je doktor poredno ozrl. »Za dežjem pride sonce, ne pa novo deževje. Vse kaže, da bo zdaj stanovitno lepo vreme.«

KONEC

severu meji na vzhodne Pireneje, na jugu na Katalonijo. Državica meri v dolžino 29, v širino pa 27 km ter ima bore šest tisoč prebivalcev. V osmem stoletju so Andoro osvojili Francozi, pozneje, po borbi raznih grofov, je prišla pod cerkveno oblast, a je še večkrat menjala gospodarja. Za časa napoleonskih vojn ji je stal na čelu župan, ki je zastopal Francijo. Tudi pozneje je ostala pod francoskim protektoratom in vplivom. Andora ni bogata dežela. Sestoji največini iz pašnikov, njeno prebivalstvo, ki je rimsko-katoliške vere, pa je zelo gostoljubno.

Konec najstarejšega lista v Gentu v Belgiji je prenehal izhajati najstarejši list na evropski celini, »Gazet van Gent«. List je izhajal 265 let.